

poiss ja muistikut otsima. Muidugi teada et tal kaunis kerge neid otjida oli; fest muistik oli jo oma kohta kaunis põrikas elojaast ja nüüd oli veel noor Kalev ta turja peal, seepärast jäiwad t'ast kaunis kaewu sarnatset sõraasemed järele.

Ei festnud ka fana, siis oli ta jo oma joofsi-fute kunnus. Aga kui muist seda nägi, siis täskis ta poissi need kaasa wõetud puuossad maha wisata, ja just kui poiss seda hädaste fai tätnud, siis seisis suur pals männik nende selja taga ning wana Jaak ei peaenud oma suure watsaga sealt läbi. Seda wüssi siidis siis Päästküla nõnim.

Kui nüüd wanapoiss nägi, et ta nõmmest läbi ei saanud, siis töötas ta koju, kutsus oma poead kõik koffki, andis igaühel hea sirkwe kätte ja läksivad teed männilust läbiraiuma ja selle moega töösis siis Pärnu maantee.

Aga kui n'ad hädaste selle tööga walmis saiwad ja nüüd mestis otsetohje Kalevi poea kallale töötata tahtsiowad, siis täskis muist häärg poissi need kaasa wõetud seitse sõredat liiwa tera maha wisata. Ja ennä imet — torraga seisis suur liiwa mägi õe-lusel ja tema poegadel põigite ees ning pealegi nõuna kõrge, et n'ad üle ei jahsanud rebida. Nüüd töötanud n'ad jälle koju tagasi, pannud kermed koju warrna ja wõtnud labidad kaasa ning läinud siis liiwa mäge laiale wisikama. Meuga liiwa

n'ad wisanud Niitikõrtssi ja Kadaka tilla wahé paiku laiale ja muist jäänd mäe kõmbel koffku.

Muid kui n'ad just parajaste selle teise hüglafe tenuga Pärnu maantee sünmituseks walmis olid wabid saanud, täskind muistik poissi need kaasa wõetud wiis wee tillu maha wisata. Ah sa poissile, nüüd wäst hakand wana Daugu pikkid tuksta sõeelsuma fest wesi lautamud ennast mere wiisi tunni Harlu-ja Ülemiste määni laiale ja Kalewide kants „Linda-nisa“ paistnud veel ilusam kui enne, wee seeest wällja

Wana Daal peashmud oma elu seega et ta ruttu Ülemiste määle lipanud ja waadanud seal oma poegadega nõnna et suud wett joofsnud, kudas Kalewide kantsis wöidu lipp ülestõmatud ja rõõmu pidud alanud, ei nüüd kadund poeg jälle leitud oli. Aga kui n'ad just parajaste tantsimma tahtnud hakata ja torupilli uugama pannud, siis läinud wanapoiss lops üle malfa, fest et n'ad tema lahju üle nõnna rõõmjad olmid ja veel pealegi tema rõõmu pidude pilli seal juures aeanud; see-pärast pannud ta enese Ülemiste mää sõrvalse riinuli maha ja hakand seda siindiuid mereleest suiwals rüipama. — Qui juba Tõnnismää nullt wee seeest hakand wällja paistma ja suur wee logu jo wanapoissi watsaga rabelema hakand, siis läeskind ta poegi tagumisest otsast hoida, et wesi wällja